Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea tăierii capului sfântului Ioan Botezătorul

Eu sunt Fiul Tatălui Savaot, Domnul Iisus Hristos. Tatăl M-a trimis, nu vin de la Mine Însumi. Mă fac cuvânt peste pământ şi Mă fac carte. Nu vorbesc de la Mine Însumi, ci de la Tatăl, şi sunt voia Tatălui Savaot pe pământ şi în cer, între oameni şi între sfinţi. Amin.

Vin la tine cuvânt cu sărbătoare de sfinţi, popor al cuvântului Meu cel dătător de viaţă. Vin la tine ca să-i bucur pe sfinţi, căci cei ce-şi zic fiii împărăţiei cerurilor stând în loc ştiut sfânt, aceia nu fac roadele împărăţiei, iar Eu o iau de la ei şi o dau celor ce rodesc faptele ei, precum am spus acum două mii de ani că voi face. Amin.

O, Tatăl Meu Savaot, sunt Fiul Tău Cel îndurerat de la om. Suspinul Meu şi al sfinţilor Mei numai Tu îl mângâi, că eşti Tată. Omul vorbeşte de Noi cu duh de îngâmfare şi se dă fiu al împărăţiei cerurilor în loc ştiut sfânt între oameni, dar oamenii nu ştiu, săracii, că fiii împărăţiei cerurilor sunt cei ce au în ei duhul pocăinţei şi roadele lui, Tată. Acum două mii de ani când Ioan a ieşit din pustie ca să-l vestească pe poporul iudeu pentru duh de pocăinţă, el le spunea că s-a apropiat împărăţia cerurilor, şi veneau spre el şi se botezau cu apă mulţi din cei ce-l auzeau proorocind şi chemând la pocăinţă, dar celor ce nu făceau roade de pocăinţă, pe aceia el îi dădea pe faţă ca pe unii care fugeau de mânia lui Dumnezeu, şi nu că se apropiau de duhul pocăinţei şi de roadele ei apoi.

Suspin cu sfinţii, Tată, şi de la Tine suspin, nu de la Mine Însumi. Ca şi acum două mii de ani caut după om ca să-l trag la Tine şi la Mine, şi nu cunosc oamenii duhul pocăinţei spre iertarea lor, Tată. O, Tatăl Meu, să-i dăm omului înţelepciunea cea de sus, Tată, căci omul este jos, şi de jos culege, şi nu-şi cunoaşte omul cărarea, Tată. De cincizeci de ani stau cu masă de cuvânt pe pământ, acum, la sfârşit de timp, dar greu mai învaţă omul să stea la masa Noastră, la masă cu Noi, Tată, la masa împărăţiei cerurilor, Tatăl Meu. Mi-e dor de om cu roade de pocăinţă în el, şi voiesc să-l ajutăm pe om, o, Tată. Amin, amin, amin.

– O, dulce Fiul Meu, cum să Te mângâi, cum să Te alin, tată? O, când Te voi avea fără de durere de la om, dulce Fiul Meu? De şapte mii de ani Îţi aştept Eu bucuria şi odihna, ca un Tată milos şi îndurerat de durerea Ta, dar omului nu-i este milă de Dumnezeu, Fiule zdrobit de dor ca şi Mine, Tatăl. Suntem zdrobiţi, suntem aşteptând şi suspinând, ca şi sfinţii care se poartă cu Tine în venirea Ta pe pământ la om, tată. Când a ieşit Ioan să Te vestească venit, ca să Te primească poporul Israel, erau prea îngâmfaţi în duhul lor cei care stăteau mari peste Israel, iar gustul pocăinţei nu-l putea atinge pe el, din pricina păcatelor lui şi a depărtării lui de Dumnezeu, şi Te-a luat Israel ca pe unul care-i tulbura liniştea lui, şi Ţi-a făcut rost de vină şi Te-a răstignit pe cruce, Fiul Meu trimis din cer pe pământ după om. N-am avut ce să facem atunci, decât să suspinăm şi să Ne lăsăm mici, purtând în trupul Tău cel chinuit toată ispăşirea vinei omului care nu ştie decât să păcătuiască în însuşi trupul său ca să nu aibă Domnul loc în el, Fiule fără adăpost în om pe pământ. Atunci a ieşit Ioan şi Te-a vestit, iar acum Tu Însuţi vii, tată, şi Te vesteşti venind cu sfinţii şi făcând voia Celui ce Te-a trimis atunci şi acum, căci Tu asculţi de Mine, Fiule scump. Amin.

O, popor al Fiului Meu Cuvântul! Să ştii, tată, că dacă prin duh de pocăinţă vine omul spre acest izvor dătător de viaţă, atunci omul ştie să facă roadele împărăţiei cerurilor, dar dacă el vine să scape de plata păcatelor lui nelucrând pocăinţa în duhul lui, unul ca acela nu a dat de lucrarea împărăţiei cerurilor, lucrare care îşi are roade în om şi în afara lui apoi.

O, popor călăuzit de Fiul Meu întru a Sa venire cu sfinţii Lui! Patria română este patria Domnului, patria venirii Fiului Meu în a doua Sa venire pe pământ, precum Eu, Tatăl, L-am

trimis. Tot pământul în lung şi în lat va auzi şi va înţelege în curând că patria română este patria cerească, patria sfinţilor Domnului, căci Fiul Meu va birui pentru slava ei, pentru înnoirea ei, iar cei ce vor fi în ea vor rodi din mijlocul ei roadele împărăţiei cerurilor, şi va fi Dumnezeu mângâiat, căci rodul Său Îl va mângâia pe El. Amin.

O, popor care asculţi glasul Fiului Meu întru a doua Sa venire pe pământ! Dă, tată, veste peste pământ; dă, tată, cartea Domnului în cele patru laturi, ca să facă roade vrednice de pocăinţă cei ce se vor sfinţi pentru Domnul şi pentru patria cerească, patria venirii Lui cu sfinţii pe pământ. Nu te îndoi, tată, de această împlinire. Glasul împărăţiei cerurilor este cuvântul Fiului Meu, cu care pregăteşte patria cerească şi slava ei în mijlocul pământului. Amin.

O, ţară română! Eu, Tatăl, te îndemn la pocăinţă, la lucrarea roadelor împărăţiei cerurilor în mijlocul tău. Primeşte iubirea Fiului Meu, care se face cuvânt pe vatra ta. De cincizeci de ani lucrează Domnul la veşmântul tău cel pentru venirea şi pentru slava Domnului tău. În tine este Domnul cuvânt, căci te-a ales să fii patria cerească pe pământ, iar Eu, Tatăl Savaot, încununez Adevărul, pe Fiul Meu Cuvântul în mijlocul tău, şi spun: cuvântul cel de peste tine este Fiul Meu Cel iubit, întru Care Eu am binevoit, şi te învăţ cu duh şi cu cuvânt de tată: ascultă glasul Fiului Meu şi împlineşte-l pe el, spre slava Lui şi a ta. Amin, amin, amin.

– Ţi-am ascultat iubirea pentru ţara venirii Mele cu sfinţii, Tată Savaot. Strig în ea şi Eu, şi sfinţii Mei vestea împărăţiei cerurilor peste ea. Eu vin în ea pregătindu-i slava, dar puţini se trezesc ca să Mă ia în ei cu strigarea Mea. Eu însă le voi da o inimă nouă, iar ei vor căuta apoi şi vor găsi înţelepciunea cuvântului Meu şi se vor sfinţi pentru roade de pocăinţă, roadele împărăţiei cerurilor, Tată, şi se va împlini pe pământ taina patriei cereşti, după cuvântul Tău şi al Meu, Tatăl Meu. Amin.

– Mărturisesc şi eu, Doamne. Strig şi eu ca şi acum două mii de ani. Atunci am strigat la poporul Israel ca să se pocăiască pentru împărăţia cerurilor, cu care Tu veneai la el, iar acum strig la poporul român să vină spre pocăinţă, spre roade cereşti şi spre mărire apoi, după voia Ta. Amin.

Te strigă Ioan Botezătorul, popor român. Patria ta e patria cerească, fiindcă în ea Se face Domnul cuvânt de venire a Sa a doua oară de la Tatăl pe pământ. Cei ce vestesc în tine numele Domnului, să nu vorbească de Domnul unii altora cu duh de îngâmfare, ci cu duh de pocăinţă, arătându-şi unii altora calea cea cu bucuria smereniei pe ea, spre duh de pocăinţă şi spre roadele împărăţiei cerurilor apoi, iar de nu vor lucra aşa, iată, împărăţia cerurilor se ia de la ei şi se dă celor ce fac roadele ei, iar cei ce se îngâmfă sub numele ei, aceia vor rămâne goi şi ruşinea lor se va vedea. Amin.

O, căieşte-te de viaţa ta cea fără Dumnezeu în faptele ei, poporule român, şi te îmbracă în veşmântul curăţiei şi stai înaintea Domnului, smerindu-te sub slava venirii Lui la tine, spre înveşmântarea ta şi a pământului pe care stai, căci patria română poartă pe ea taina patriei cereşti, şi vei vedea împlinirea acestui cuvânt, căci duhul pocăinţei şi duhul proorociei dă acum să te trezească şi să te înnoiască, ţară a Domnului la sfârşit de timp. Amin.

Iar tu, popor al cuvântului lui Dumnezeu, deschide-ţi tot mai cu dor înţelepciunea şi te aşează în taina împărăţiei cerurilor înaintea celor ce iau de la tine cuvântul vieţii şi al împărăţiei sfinţilor pe pământul tău. Arată slava Domnului, vesteşte-o peste tot, precum eu am vestit-o, şi smereşte-te prin duhul pocăinţei şi prin cuvântul lui Dumnezeu, care te aşează în împlinirea lui. Cartea Domnului să-ţi fie odihnă şi toiag şi trezie ţie şi celor ce o iau de la tine spre pocăinţa lor şi spre roadele împărăţiei cerurilor în ei. Stai ascultând de Domnul tău, popor hrănit din cer, căci ascultarea ta va fi biruinţa Domnului, şi apoi mângâierea Sa şi odihna Sa. Amin, amin, amin.

– Iată glasul lui Ioan care botează duhul omului în duhul pocăinţei şi al credinţei sfinte. Eu, Domnul, sunt vestit de sfinţi, iar Tatăl Mă mărturiseşte Fiu al Său în mijlocul oştirii sfinţilor venirii Mele, căci oştirea sfinţilor umblă cu Mine, aşa cum este proorocit să fie. Amin.

O, popor învăţat de duhul venirii Mele, de cuvântul Meu care aşteaptă pe pământ împlinirea lui! Taina patriei cereşti începe de la tine, de la acest pământ, pe care Eu am aşezat şi aşez după voia Mea. Învăţătura cea din mijlocul tău, ai grijă mereu să fie numai de un fel. Toţi să vă învăţaţi unii pe alţii învăţătură la fel, căci Domnul este Unul. Poporul Israel era îngâmfat pentru că se ştia poporul lui Dumnezeu pe pământ, dar tu, popor mititel, stai în duh de pocăinţă mereu, şi el te va ajuta să stai şi să fii. Eu te povăţuiesc prin cei ce sunt cuvântul Meu în mijlocul tău să iei înţelepciune din Scripturi, dar să nu iei singur. Ia şi învaţă să fii şi să poţi, căci tu trebuie să fii lucrul cel nou, aluatul cel nou, cel plin de rodul învăţăturii cereşti, care-ţi dă ţie faţă slăvită şi împlinirea ei, poporul Meu. Stai la gura izvorului învăţăturii care curge prin cei ce te învaţă ca şi Mine din mijlocul tău, şi să bei dacă stai, şi să nu mai însetezi apoi, ci să fii apoi, şi împlinit să fii şi să înveţi, căci numai cel împlinit prin învăţătură, numai acela învaţă, numai acela este, iar cine nu ştie să înveţe, nu este şi nu poate cu Domnul unul ca acela.

Iată, am lucrat în tine cuvântul sărbătorii de azi, poporul Meu. Ioan, botezătorul Meu, a fost cale a venirii Mele cu oştirea sfinţilor. Te-am întărit şi Eu pentru împărăţia Mea de peste tine, iar Ioan i-a povăţuit pe oameni spre pocăinţă şi te-a îndemnat pe tine spre înţelepciunea împărăţiei cerurilor, căci tu această lucrare o ai împărţită de la Dumnezeu, iar rodul ei este aşteptat de oştirea sfinţilor care vin la masa Mea cu tine şi se hrănesc din ea. Te privesc şi te aşteaptă sfinţii, popor al venirii Mele. O, nu uita de duhul cel frumos al pocăinţei, Ierusalime. Prin el îndeamnă-te frate pe frate la roadele împărăţiei cereşti, care vine la tine ca să te ţină în ea. Unii de la alţii să ne întărim: Noi de la voi, şi voi de la Noi, căci cerul cel plin de sfinţi aşteaptă cu dor pe pământ patria cerească şi împărăţia ei. Patria cerească este taina cea de peste tine în toată frumuseţea ei, în toată taina ei, poporul Meu. Amin, amin, amin.

29-08/11-09-2006